

Germà Alois,
Taizé

Taizé, 10 d'agost de 2016

A la família i als amics de l'Emili.

En el moment en què l'Emili entra a la vida de l'eternitat, m'agradaria dir-vos que tots nosaltres, els germans de Taizé, ens sentim profundament en comunió amb vosaltres. Els nostres cors estan tristos però també són ben plens de gratitud per la vida donada per aquest servent de Déu. I lloem el Crist pel que l'Emili he estat per a tots nosaltres.

L'Emili va venir a Taizé per primera vegada l'any 1967 i em penso que després va seguir venint cada any. A principis dels anys setanta, amb l'Angelina (que després seria germana de Saint André) i amb el Pere i el Cristí (que serien germans de Taizé), van formar una de les primeres petites fraternitats que anomenàvem «cèl·lules del concili de joves».

Després, al llarg de tota la seva vida, va seguir sent-nos molt proper, sense dubtar mai a l'hora de prendre compromisos que li podien comportar riscos a causa del Crist i de l'Evangeli. Generosament es donava sense escatimar esforços. Durant molts anys ha estat un gran puntal per a la nostra fraternitat a Dakar. També fou president de l'Operació Esperança, per la qual la nostra comunitat aporta recursos materials als més pobres del planeta.

Avui el confiem a Déu en la confiança que continuarà pregant per tots nosaltres, com ja feia en la seva vida a la terra.

I tots plegats podem dir: Jesús el Crist, tu has vençut la mort i ets fas misteriosament present en cadascun de nosaltres. Gràcies a tu podem restar en comunió amb tots els qui ens han precedit, en particular amb el nostre germà Emili. Tu ens guardes del desencoratjament i ens omplis d'esperança. Així, fins i tot amb una fe ben petita, gosem dir per la nostra vida: «Crist ha ressuscitat!»

fr. Alois